

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia XXVII. Iosephus queritur Puerum, vti hinnulum, elapsam suo gremio; & inde suos dolores exprimit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Quaerit, Phariâ Memphis quem detinet aulâ,
 Iosephum; & Regi proxima sceptrâ tenet.
 At nunc Iosepho Ioseph cognominis hæres,
 Incertus Syrijs rursus oberrat agris:
 Hæcioque suum nunc quærit in orbe parentem,
 Sit licet ipse puer; magnus at ille parens.
 Quo sine, quidquid humi premitur, seges horrida spinis
 Vulnerat; & IESVS, qui medeatur, abest.

(a) *Iacob Patriarcha Iosephum suas delicias gestiebat querere, præ desiderio, quem extinctum credebat; & tunc dominabatur Aegypto.*

ELEGIA XXVII.

Iosephus queritur Puerum, uti hinnulum,
 elapsum suo gremio; & inde
 suos dolores exprimit.

1. *Iosephus enarrat Puerum, uti hinnulum, ab se fugere.*
2. *Dolores suos explicat Puer.*
3. *Optat, si non ipse, saltens umbra redeat; uti Ezechia.*
4. *Sin autem, coram se sistat.*

Transfuga securo sic euolat hinnus asylo?
 Sic me, sic placidum fraudat an ergo sinum?
 Semper erat Deus ille mihi, Deus ille Puellus,
 Mascula cui castis confecro thura focis.
 Ille Puer quoties his sedit dulce lacertis
 Ponderis! & augustum tunc mihi nomen erat.

Ille queat fidâ nexus abrumperè dextrâ?
 Abrupit, profugos quâ rapit aura pedes.
 Sic mihi sancte Puer, caræ sic æqua parenti
 Facta ligas, pactis nec tamen vlla fides?
 Sin tibi sancta fides; fidei qui præmia nescis?
 Nunquid amat, quisquis frustrat amantis opem?
 Memiserum! quantis dolor, ah! dolor ignibus vrit!
 Ille rapit noctes, & rapit ille dies.
 Viderit hos IESVS (quid non videt ille) labores,
 Immemori Ioseph excidit ergo sinu?
 Spinea si quouis horrent sata vulnera sulco,
 Pæoniis hinc nullo cur viret herba solo?
 Pæonijs medicos succos sed vt exprimat herbis
 Ipsa salus, Iesse flos satis vnus erit.
 Quamlibet immensum pueri sinus occupet orbem,
 Me tamen excludit, cui breuis vmbra forem.
 Tunc dixi lacrymans: me, me, sic damnat IESVS;
 Quo sine fio cinis? quò meus ignis abis?
 Quot premis ignotis vestigia tristia terris;
 Imprimis heu! animo tela tot inde meo.
 Dic, precor, ecquid amat, si non Puer ille Parentem,
 Ambient, & ardet amans, inque Parente virum?
 Qui pia sit Gnato, pia sit tutela Parenti,
 Ergo mihi nolis reddere gratus opem?
 Si curis sic prima meis sis cura tot annos:
 Vltimus his curis sit quoque fructus Amor.
 Hinc tot vota, viæque, ærumnosique labores;
 Vt, modo quæ ferrem, præmia ferre vetes?
 Quis scit an ipsa latus propior quæ radit IESV;
 Muta licet, Verbum docta sit vmbra loqui.
 Siqua tamen concors hæres comes vmbra, sed infans;
 Proxima iam Verbo disce diserta loqui.
 Eia, breui nunc vmbra sono, precor, innue Verbum.
 Omnis at vmbra siles: vlla nec aura sonat.
 Vmbra vale: malim reuehat rota læta Tonaptem;
 Tum dicam rapidos sol mihi sittat equos.
 Si Phaëtoniadas medio sol axe quadrigas
 Naniadæ imperio, dum ciet arma, stitit: (a)

Marej

Mater ut ad longas spectet, quem perdidit, horas.
 Id sol obsequium denuò ferre neget?
 Non ego Naniades, fateor; sed nescio, magno
 Naniadæ si non sit mihi maior honos.

(2) Iosue filius Nan, sine Naue, ubi ad Gabaon pugnat contra Chananeos, iussit solem tantisper stare, donec planè hostes fudisset.

ELEGIA XXVIII.

Amoris venatio.

1. Amor Puerum, seu hinnulum venatur.
2. Varios affectus, seu canes viaticos excitat.
3. B. Virgo queritur irritum laborem impendi.

Mœsta sonant igitur raucis iam cornua campis:
 Luctificis concors sylva remugit agris.
 Spesque, Timorque, Pudorque, Audacia mista timori
 Præcipitant volucrem, quæ vocat aura, fugam.
 Haud potis æratas canis vlla tenere catenas:
 Abrumpit rapido vincla, morasque pede.
 Nec minus arripedem rapido traho turbine cursum
 Ocyor orbândâ tigride cura ruit.
 Nempe mihi vires, & viribus additus ardor;
 Quem gelidis niuibus, nec mare vincat aquis.
 Magnanimus comes asper enim labor vrget amorem;
 Quo sine quisquis amat, nescit amore frui.
 Excursionem nemo omne, cauæ genus omne latebræ,
 Quæ tigris erumpit, vel leo toruus adit.
 Ipse leo, si virgo iubes, nouus ibo Leoni,
 Iussis: immani tigridi tigris ero.
 Nil fera parua lepus iuvat: ire per arma leonum
 Est labor; is fori pectore dignus honos.
 Quippe piùm vis nulla, metusque absterret Amorem;
 Ipse, vel vnde cadam, suggerit arma timor.

Quamlibet